

Ἑλλήνων, κληρονόμων τῶν κηρυγμάτων τοῦ Ρήγα; Τυπώθηκε ἡ «Ἑλληνική Νομαρχία» ἀπὸ ἕναν Ἐλλήνα ἢ εἶναι σύνταξη καὶ ἔκδοση πολλῶν Ἑλλήνων;

Β' Εἶναι ἀλήθεια, πῶς στὰ συνωμοτικὰ βιβλία ἀπὸ σκοπιμότητα μπαίνουνε πλαστὰ στοιχεῖα (ψευτονόματα, θρύλοι, ἀκόμη στὶς ἱστορίες τοπικὲς ἢ χρονικὲς μεταθέσεις κλπ.) ἢ ὄχι; Τὴν «Ἑλληνική Νομαρχία», ὅλοι μας τὴν ἔχουμε τάξει στὰ ἑπαναστατικὰ βιβλία. Μήπως ἀπὸ τοὺς τρόπους τῶν ἑπαναστατικῶν συνωμοτικῶν ὀργανώσεων ἡ «Ἑλληνική Νομαρχία» πρέπει νὰ ἐξαιρεθῆ, ἢ ἂν ὄχι, ποιά εἶναι τὰ πλαστὰ στοιχεῖα, ποὺ βρίσκονται στὴν «Ἑλληνική Νομαρχία»;

Μακάρι νὰ βρεθοῦν γρήγορα οἱ εὐτυχισμένοι, ποὺ θὰ ξεδιαλύνουν τὰ προβλήματα, ποὺ παρουσιάζει σὲ πολλὰ μέρη τὸ λαμπρό, μὰ ἑφτασφράγιστο τοῦτο βιβλίο.

ΑΠΟΣΩΜΑ

Σελ. 9* ὑποσ. 2, γιὰ τὸ Γαβριήλ, τὸ δεσπότη Σταγῶν, καθὼς καὶ γιὰ τοὺς διάδοχους (τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς κακοὺς) τοῦ Παΐσιου, στὸ θρόνο τοῦ Σταγῶν βλέπε «Παπᾶ - Σπύρου Ν. Ζέγκου, Βιογραφία Πολυκάρπου τοῦ Δαρδαίου, μητροπολίτου Λαρίσης, καρατομηθέντος ὑπὸ τοῦ Μαχμούτ-πασᾶ τῷ 1821.—Σύντομος περιγραφή τῆς Δάρδας μετὰ εἰκόνων. Ἐν Ἀθήναις... 1927», σελ. 24, 34 - 38, 40 - 41 ὑποσ. 1, 49, 63 - 64, 67 - 68, 82.

Σελ. 19* Βιογραφία τοῦ Πασβάνογλου βρίσκεται καὶ στὸ βιβλίο: *Magazin der Biographien denkwürdiger Personen der neuern und neusten Zeit. Ein historisches Journal in zwanglosen Heften herausgegeben von einer Gesellschaft von Gelehrten. Zweiten Bandes, erster Heft. Mit Klopstocks Bildnis. Quendinburg 1816*, σελ. 387 - 407.

Σελ. 23* - 24*: «Ἀναγνωρίζει ὁ ἄγνωστος συντάχτης αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, πῶς «ἡ φιλία ὑπὸ τῆς Νομαρχίας εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα μέσα τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας». Ἀπὸ τὰ εὐδαιμονιακὰ ἔργα, ποὺ τυπώθηκαν ἀπὸ Ἑλληνες στὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ προπερασμένου αἰῶνα, ὅς σημειωθοῦν ἐδῶ: «Ἀληθῆς εὐδαιμονία, ἢτοι βάπτισις πάσης θρησκείας· συντεθεῖσα ὑπὸ

Ἰωαννίνων, εἰς τὴν ἀπλὴν... καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Λατινικὴν μεταφρασεῖσα. Τόμοι Α΄. Αἰτίη οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῶ γὰρ ἡ ἀλήθεια. Δημόκριτος. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας 1791. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωσήφ τοῦ Βαουμαῦστερου» (80) (1) — «Ἀληθῆς ὁδὸς εἰς τὴν Εὐδαιμονίαν, ἦτοι λόγοι παραινετικοὶ τρεῖς, Πλουτάρχου Χαιρωνέως, Περί ἀνατροφῆς τῶν τέκνων. Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ, Περί Οἰκονομίας. Μετὰ δύο κεφαλαίων ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἠθικῶν περὶ τῶν κωσθηκόντων τοῦ Ἀνδρογύνου. Μεταφρασθέντες εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀπλουστέραν Διάλεκτον διὰ κοινὴν ὠφέλειαν ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως. Καὶ ἐκδοθέντες δαπάνῃ τοῦ τιμιωτάτου Αὐταδέλφου αὐτοῦ Ἰωάννου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας. Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. 1796». (Σκῆμα μικρὸ 80). (2). Τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ Νικ. Δαρβάρεως ψεγαδιάζει τοὺς τρόπους μερικῶν Ἑλλήνων, ὅπως κι' ἡ «Ἑλληνικὴ Νομαρχία».

σελ. 27* κ. ε. Γιὰ τὸ ἠθικὸ κατάντημα μερικῶν κληρικῶν στὰ Γιάννενα στὶς δίσεχτες ἡμέρες τοῦ Ἀλῆ - Πασᾶ διάβασε κι' ὅσα ἔγραψε ὁ Βηλαρᾶς· (πρόσεξε κιόλας «Τὸ Μαγεμένο δέντρο», «Κατὰ Καλογήρων», «Καλόγερος καλόγερον», βλ. «Ἄπαντα Ἰωάννου Βηλαρᾶ, ἐπιμελεία Γεωργίου Ἀχιλ. Βαβαρέτου... Ἀθήναι (1935) σελ. 145 - 151, 151 - 155, 156). Διάβασε ἀκόμη καὶ τὸ νεότυπο ἔργο τοῦ μακαρίτη Γιάννη Βλαχογιάννη, Καραϊσκάκης, Ἀθήνα 1949.

σελ. 27* ὑποσ. 1. Γιὰ τὰ κάλπικα λείψανα βλ. καὶ Βηλαρᾶ, «Θαύματα καὶ Ἀγιολείψανα», ἔκδ. Γ. Βαβαρέτου, σελ. 216 - 220.

σελ. 26* - 27*. Κρίσεις γιὰ τοὺς «Βαλάνους» (Μπαλάνους) τῶν Γιαννίνων βλ. καὶ Γρηγορίου Ζελίκογλου Λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης. Παρίσι 1809, σελ. στ'.

(1) Πρβλ. Ἀ. Παπαδοπούλου Βρετοῦ, «Κατάλογος τῶν ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ 1821 τυπωθέντων βιβλίων παρ' Ἑλλήνων... Ἀθήναι 1845», σελ. 30, ἀρθ. 283, Τοῦ ἴδιου, Νεοελ. Φιλ. Μέρος Β΄. Ἀθήνα 1857, σελ. 101 ἀρθ. 267.

(2) Τὸ βιβλίον ἦτανε γνωστὸ στὸ Ρήγα καὶ σὲ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, βλ. Νίκου Α. Βέη (Bees), «Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως ἀφιέρωμα εἰς Ρήγαν Βελεστινλῆν—Φεραῖον μετ' αὐτογράφων σημειωμάτων τοῦ Πρωτομάρτυρος», στὰ «Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν», τόμ. ΙΘ' (1944) σελ. 356 - 372.

Σελ. 30* -31* Ὁ Γαβριήλ Κάγκας (ἄλλοιῶς: Κάγκης) εἶναι —καθὼς φαίνεται— ἀνακατεμένος καὶ στὶς βρωμοδουλιές τοῦ Γιαννιώτη Ἀνθιμου, ποὺ γίνηκε δεσπότης Σταγῶν μὲ τὴν ἀπαίτηση τοῦ Ἀλῆ - Πασᾶ καὶ τὰ παρακάλια τῆς Κατερίνας, ἀδερφῆς τοῦ Ἀνθιμου, ξεπεσμένης στὸ Ἀληπασαλίτικο χαρέμι, ποὺ ὠστόσο κράτησε μιὰ κάποια δύναμη κοντὰ στὸ φοβερὸ τύραννο. Πρβλ. Παπαῖ-Σπύρου Ν. Ζέγκου, Βιογραφία Πολυκάρπου τοῦ Δαρδαίου, ὁ.π. σελ. 34 - 38, 40, 49, 61, 63, 64, 68. Ὁ δεσπότης Γαβριήλ στάθηκε προστατευόμενος καὶ προστατῆς τῆς Κυρά - Βασιλικῆς τοῦ Ἀλῆ - Πασᾶ, βλ. Πρωτοσυγκέλου Ἀθηναγόρα, Ἡ Κυρά - Βασιλικὴ καὶ τὸ Πατριαρχεῖον. ἀπ' τὸ περ. «Νέος Ποιμὴν», Κων)πολις 1920, σελ. 10 - 12.

Σελ. 34* Ὁ Σπ. Σπάχος ἦτανε πεθερὸς τοῦ περίφημου δάσκαλου Ἀθ. Ψαλίδα, ποὺ παντρεύτηκε τρεῖς φορές.—Στὸ Σύνταγμα Φιλοσοφίας ὑπὸ Κ. Μ. Κούμα... Τόμος Δ',.... ἐν Βιέννῃ... ΑΩΚ': «Ὁ ἐν Ἀμοτελοδάμῳ Σπάχος», συντρομητῆς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ.

Σελ. 39* Γὰρ τὴν Ἑλληνικὴ παροικία τοῦ Λιβόρνου βλέπε καὶ τὸν κατάλογο τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογίας» τοῦ Γρηγόριου Παλιουρίτη.

Σελ. 156 τοῦ πρωτότυπου, ὑπόσημ. (β) «Ὁ νέος Σοφοκλῆς τῆς Ἰταλίας», ὁ Vitt. Alfieri, ἦταν ἀρκετὰ γνωστὸς στοὺς γραμματισμένους προγόνους μας· μερικὰ κίόλας ἀπὸ τὰ ἔργα του εἶχανε, πρωτύτερα ἀπὸ τὸ Μεγάλο Σηκωμό, παρασταθῆ σὲ Ἑλληνικὰ θέατρα, μεταφρασμένα στὴ γλῶσσα μας· βλέπε Νικολ. Ι. Λάσκαρη, Ἱστορία τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου. Τόμ. Α', Ἀθήνα 1938, σελ. 115, 188, 200, 201, 202, 204 - 207, 210, 237, 239, 243, 249. Πρβλ. τώρα τελευταῖα καὶ Γιάννη Σιδέρη, «Οἱ ἀρχές τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Θεάτρου», στὸ περιοδικὸ «Παιδεία» ἔτος Α' (1947), τεῦχος 11 - 12 (15 τοῦ Σεπτ.) σελ. 585 κ.ἑ.

Στὴ σελ. 158 - 159 κακίζει ὁ Ἀνώνυμος καὶ τοὺς περήφανους ἐκείνους Βρεττανοὺς κι' ἄλλους Εὐρωπαίους, ποὺ ἀρπάζουν ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ μάζες μαύρους καὶ τοὺς φουρνιάρουνε στὴν Ἀμερικὴ, γιὰ νὰ δουλεύουν ἐκεῖ στὰ κατὰ-βαθα τῆς γῆς.

ΝΙΚΟΣ Α. ΒΕΗΣ (BEES)

Τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΥΠΟΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ»

(κατὰ βιβλία, κεφάλαια καὶ παραγράφους, στοὺς ὁποίους ἀναφέρονται οἱ ἀριθμοί, ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ ἐνδειξὴ σελίδας).

ΤΙΤΛΟΣ τοῦ βιβλίου σελ. 49. — ΜΟΤΟ τοῦ βιβλίου σελ. 50. — ΕΞΗΓΗΣΗ τοῦ συγγραφέα πρὸς τὸν ἀναγνώστη σελ. 51. — ΑΦΙΕΡΩΣΗ τοῦ συγγραφέα στὸν τύμβο τοῦ Ρήγα σελ. 52. — ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑ (τὸ κείμενο) σελ. 53 - 223. — ΔΙΑΛΟΓΟΣ ἀναμεταξὺ τοῦ Συγγραφέα καὶ τῶν δύο φίλων τοῦ Σ. καὶ Κ. σελ. 225 - 231.

ΒΙΒΛΙΟ Α'. § 1 Ἐπίκληση προγόνων καὶ πατρίδας - σκοπὸς τοῦ λόγου — 2 Δυσκολίες τοῦ θέματος, ὁ μεγάλος σκοπὸς τοῦ — 3 Εὐχὴ τοῦ συγγρ. γιὰ τὴν ἐπιτυχία του — 4 Ἡ ἀναμφισβητή καὶ ὀρθὸς λόγος στὴν ἐρευνα τῆς ἀλήθειας — 5 Τὸ πλησίασμα τῆς ἀλήθειας — 6 Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνθρώπινης εὐτυχίας — 7 Περιεχόμενο τῆς εὐτυχίας — 8 Ἡ σωστὴ λύση τοῦ προβλήματος — 9 Πολίτευμα καὶ εὐτυχία — ἀναζήτησις τοῦ καλλίτερου πολιτεύματος — 10 Ὁ ρόλος τοῦ ἀνθρώπινου λογικοῦ. Φυσικὴ κλίση τῶν ἀνθρώπων — 11 Φυσικὴ ζωὴ καὶ εὐτυχία. Τὸ τέλος τῆς — 12 Ἡ ἀνάγκη τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Ἐνα ψευτοπρόβλημα — 13 Τὸ χάσιμο τῆς πρωτόγονης εὐτυχίας. Ὑποδούλωσις — 14 Ἀναρχία. Ἐμφάνισις τῆς μοναρχίας καὶ δημιουργία τῆς πολιτικῆς ἀνισότητος. Τυραννία — 15 Ἡ εἰκόνα τῆς τυραννίας — 16 Ἀντίδρασις. Γέννησις τῆς Νομαρχίας. Ὁρισμὸς τῆς — 17 Τέσσερες τύποι πολιτευμάτων καὶ διαδοχές τους. Νομαρχία — 18 Φύσις τῆς Νομαρχίας. Ἡ Νομαρχία στὴ Δημοκρατία καὶ στὴν Ἀριστοκρατία — 19 Ἐλευθερία. Ἡ Ἐλευθερία στὴν Ἀναρχία — 20 Ἡ ἐλευθερία στὰ τυραννικὰ πολιτεύματα — 21 Ἡ ἐλευθερία στὴ Νομαρχία. Ταυτισμὸς Ἐλευθερίας καὶ Νομαρχίας. Ἡ παρανόμησις τῆς — 22 Ἐπίκλησις τῆς Ἐλευθερίας — 23 Ὁ πόθος γι' αὐτὴν τῶν σκλαβωμένων Ἑλλήνων. Πεποίθησις τοῦ συγγραφέα γιὰ τὴ γρήγορη ἀπελευθέρωσις — 24 Πρόγραμμα τῆς ἀνάπτυξης τοῦ θέματος — 25 - 27 Αἰτίαι τῆς ἀνισότητος τῶν ἀνθρώπων — 28 Ὁ ρόλος τῆς Ἀναρχίας καὶ τῆς Μοναρχίας στὴν ἀνισότητα τῶν ἀνθρώπων — 29 Ἡ Νομαρχία, ὑπερνίκησις τῆς ἀνισότητος. Ἡ εἰκόνα τῆς — 30 Κοινωνικὴ ζωὴ καὶ εὐτυχία στὴ Νομαρχία — 31 Ἰσότητα καὶ ἀδερφωσύνη στὴ Νομαρ-

χία. Αυτόθυσία τῶν πολιτῶν — 32 - 33 Ὁ ρόλος τῶν νόμων καὶ τοῦ νομοθέτη στὴ Νομαρχία — 34 Ἡ ἀγωγή τῶν νέων. Λυκούργος — 35 Ὁ ρόλος τῆς ἀνατροφῆς. Ἡ ἀγωγή στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα — 36 Μιὰν ἐρώτηση — 37 Οἱ φτωχοὶ στὴ Νομαρχία. Ἡ ἀνατροφή τῶν νέων σ' αὐτὴ. Τὰ πλεονεχτήματα, ποὺ ἔχει ἡ Νομαρχία ἀπέναντι στ' ἄλλα πολιτεύματα — 38 Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Νομαρχίας εἶναι ἡ ἐλευθερία καὶ ἰσότης, συστατικὰ τῆς ἀνθρώπινης εὐτυχίας. Ἡ ἀνάγκη τῆς Ἐλευθερίας — 39 Τί ἐπίστευε ὁ Ὀμηρος γιὰ τοὺς δούλους καὶ τὴν ἐλευθερία — 40 Ὁ δοῦλος καὶ ἡ ἐλευθερία — 41 - 42 Ὁ δοῦλος ἀρρωστος ψυχικά. Ἡ ζωὴ του δίχως ἀξία — 43 Ἡ δυστυχία τῶν δούλων — 44 Ἡ εἰκόνα τῆς δουλείας — 45 Ἡ ἀγνοία τῶν δούλων καὶ τυράννων — 46 Ἡ ἀθλια ζωὴ καὶ τὸ ταπεινὸ φρόνημα τῶν δούλων — 47 Σάλπισμα ἐλευθερίας — 48 Ἡ δουλικὴ ζωὴ ἀποτελεσμα τύφλωσης — 49 Ἡ ἀνάγκη νὰ γνωρίσει ὁ δοῦλος τὴν ἐλευθερία. Τί στοχάζεται — 50 Οἱ φωτισμένοι, ἐλπίδα τῶν σκλάβων — 51 Δουλεία καὶ ἐλευθερία — 52 Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλευθερίας στὸν ἐνάρετο καὶ στὸ γενναῖο — 53 Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας στὶς διάφορες τάξεις τῶν ἀνθρώπων — 54 Ἡ ἐλευθερία γεννήτρα τῆς ἀμιλλας — 55 Ἡ τύχη τῶν ἀξίων ἀτόμων στὴ σκλαβιά — 56 Τὰ ἀξία άτομα στὶς ἐλεύθερες πολιτεῖες — 57 Ἡ ἐλευθερία, πηγὴ κάθε καλοῦ καὶ τιμῆ τῆς ἀνθρωπότητος — 58 Ἡ ἀφάνεια τῶν ἀξίων ἀτόμων στὴ σκλαβωμένη Ἑλλάδα — 59 - 60 Ἡ τιμὴ τῶν ἡρώων στοὺς ἐλεύθερους λαούς. Οἱ ἥρωες πρότυπα — 61 Ἡ ἀμιλλα στὴ Νομαρχία. Ἡ ἀνυπαρξία τῆς ἀμιλλας στὴ σκλαβιά. Ὁ καθρέφτης τῆς Ἱστορίας — 62 Τί μᾶς λέει ὁ Πλούταρχος καὶ ὁ Ξενοφῶν γιὰ τοὺς ἐλεύθερους — 63 Ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς γνώσης τῆς ἀπὸ τοὺς τωρινούς Ἕλληνες — 64 Οἱ ἡρωισμοὶ τῶν ἐλεύθερων προγόνων. Μιὰ παρένθεση γιὰ τοὺς πολέμους — 65 Τὰ δυὸ εἶδη τῶν πολέμων. Δίκαιος καὶ ἀδίκος πόλεμος. — 66 Ὁ πόλεμος παλαιὸς ὅσο καὶ ἡ ἀνθρωπότητα. Ὁ πόλεμος στὴν πρωτόγονη Ἀναρχία. Ἡ ἀμυνα — 67 Πῶς γεννήθηκε ὁ ἀμυντικὸς πόλεμος — 68 Ἡ ἐξέλιξη τῆς πολεμικῆς τέχνης. Αἰγύπτιοι, Πέρσες, Ἕλληνες — 69 Τὰ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα τῆς Τακτικῆς — 70 Στρατοὶ ἐλευθέρων καὶ στρατοὶ δούλων — 71 - 72 Τὸ παράδειγμα τοῦ Σπαρτιάτη Λεωνίδα — Οἱ λόγοι τοῦ στοὺς Τρακόσους — 73 Τὸ ἔπος τῶν Θερμοπυλῶν — 74 Ὑμνος τοῦ Λεωνίδα καὶ τῶν νόμων τοῦ Λυκούργου — 75 Ἡ σημασία τῆς πολεμικῆς τέχνης — 76 Ἡ πολεμικὴ τέχνη δυσκολομάθητη — 77 - 80 Τὰ προσόντα τοῦ πραγματικοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ — 81 Οἱ στρατιωτικὲς ἀσκήσεις τῶν προγόνων μας — 82 - 83 Τί πρέπει νὰ ξέρουν οἱ στρατιῶτες. Ἡ κατάλληλη ἀσκηση καρπὸς τῆς ἐλευθερίας — 84 - 85 Τὰ διάφορα εἶδη τῆς πολεμικῆς τέχνης. Ἡ ἀμυνα — 86 Ἡ ἀνάγκη ἐγχειριδίου Τακτικῆς, γραμμένου στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα — 87 - 88 Ἡ ἡρωικὴ ἀμυνα τῶν Σουλιωτῶν — 89 Ἀλῆ - Πασᾶς. Πῶς

πῆρε στὰ χέρια του τὴν ἐξουσία — 90 Ἡ τυραννία τοῦ Ἀλῆ. Σκιαγραφία του — 91 Ὁ νικημὸς του ἀπ' τοὺς Σουλιῶτες — 92 Τί ἀποδείχνει ἡ ἀμυνα τῶν Σουλιωτῶν. Σκιαγραφία τους. — 93 Ὁ ἔρωτας τῆς λευτεριάς — 94 Τὸ Σούλι, φάρος γιὰ τοὺς σκλαβωμένους — Μόσχω Τζαβέλα — 95 Δεμ. Φωτομάρας — 96 Συμπέρασμα — 97 Ρήγας. Χαρακτηρισμὸς καὶ ἱστορία του — 98 Σπουδές του. Ἔργα καὶ σχέδια — 99 Προδοσία τοῦ Ρήγα — 100 Ὁ ἀντίχτυπος τῆς προσπάθειάς του. Οἱ συνεχιστές του — 101 Οἱ ἀκατάπειστοι. Ἐνας ἔλεγχός τους — 102 - 103 Τὸ ἱστορικὸ τῆς προδοσίας τοῦ Ρήγα — 104 Ὁ ρόλος τῆς κακοτυχιάς στὸ κίνημά του — 105 Ἡ Ἑλλάδα γρήγορα θὰ ἐλευθερωθεῖ — 106 Ἀνασκόπηση. Συμπέρασμα — 107 Ἡ εὐγνωμοσύνη κίνητρο στοὺς ἐλεύθερους — 108 - 109 Τί εἶναι πατρίδα. Ἡ ἀγνοία στοὺς σκλάβους — 110 Οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες πρόγονοι. Ἡ ζωὴ τους. Ἡ αὐτοθυσία τους — 111 Γιατί θυσιάζεται ὁ ἐλεύθερος — 112 Ζωὴ καὶ εὐτυχία — 113 Πότε ἀξίζει ἡ ζωὴ — 114 Ἡ ἐλπίδα — 115 Πότε χάνεται ἡ ἐλπίδα — 116 - 117 Ποικιλίες τῶν ἀνθρώπινων χαρακτήρων — 118 Ἡ φιλοξενία κίνητρο τῶν ἐλευθέρων — 119 Ὁ ἀμοιβαῖος ἀφανισμὸς στοὺς πολέμους δούλων ἀπὸ δούλους, ἐλευθέρων ἀπὸ ἐλευθέρους, δούλων ἀπὸ ἐλευθέρους — 120 Ὁ ἐλεύθερος ἀγοράζει τὴ ζωὴ μὲ τὸν θάνατο — 121 Τὸ χρέος τῶν ἐλευθέρων — 122 Φῶς στὰ ἐλατήρια τῆς αὐτοθυσίας τους — 123 - 124 Τί αἰσθάνονται οἱ ἐλεύθεροι, διαφεντεύοντας τὴν πατρίδα τους — 125 Οἱ Σπαρτιᾶτες — 126 Οἱ Σπαρτιάτισσες — 127 Οἱ λιποτάχτες — 128 Ὁ φόβος τῆς ἀτιμίας — 129 Μιὰ ἀπορία. Σκιαγραφία τῆς δουλικῆς ζωῆς — 130 - 131 Ψυχολογία τῶν δούλων — 132 Τί λείπει ἀπ' τοὺς δούλους — 133 Ἐλπίδα καὶ φόβος — 134 Ὁ ἐλεύθερος οὔτε ἐλπίζει, οὔτε φοβᾶται. Οἱ δοῦλοι καὶ ἡ θέληση τοῦ τυράννου — 135 Τὰ ἀποτελέσματα τῆς δουλείας — 136 Ψυχολογία τοῦ κάθε τυράννου — 137 Οἱ δοῦλοι πολεμοῦν ἀπὸ φόβο καὶ ἀγνοία — 138 Οἱ λιποταξίες τῶν δούλων. Οἱ αἰτίες τους — 139 Ἡ δουλεία στίγμα τῆς ἀνθρωπότητας — 140 Οἱ σκλάβοι ἀνάμεσα στοὺς ἐλεύθερους. Ξεχώρισμα τῶν δειλῶν ἀπ' τοὺς γενναίους καὶ πῶς τὸ πέτυχε στὴν ἀρχαία Ἀθήνα ἕνας στρατηγός — 141 Στοχασμοὶ καὶ αἰσθήματα τῶν ἐλευθέρων — 142 Ἐπίλογος — 143 Ἡ φιλία στὴν τυραννία. Γέννηση τῆς φιλίας. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη — 144 Τὰ πάντα κοινὰ — 145 - 146 Δάμων καὶ Φιντίας — 147 Ἡ φιλία ἀνθός τῶν ἐλευθέρων ψυχῶν. Ἀσυμφωνία τῶν δούλων — 148 - 149 Ἡ συμφωνία τῶν ἐλευθέρων. Ἡ ἰδιοτέλεια τῶν δούλων — 150 Ἡ ἀσυμφωνία στήριγμα τῶν τυράννων — 151 - 153 Ἡ ὁμόνοια συνέπεια τῆς ἐλευθερίας. Ὁ γάμος στὶς ἐλεύθερες πολιτεῖες καὶ στὴ δουλεία — 154 Τὰ ἀποτελέσματα τῆς σκλαβιάς στὴν τωρινὴ Ἑλλάδα. Ἡ δύναμη τῆς ἐλευθερίας — 155 Τὸ παράδειγμα τοῦ Κυναίγειρου.

ΒΙΒΛΙΟ Β' ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΙ. § 1 Πρόλογος γιὰ

τὸ ξεδίπλωμα τοῦ θέματος: πῶς ὑποδουλώνονται καὶ πῶς ἀπελευθερώνονται οἱ λαοί. — 2 Ἀτέλεια καὶ ἀστάθεια τῶν ἀνθρώπων. Σχετικότητα τοῦ τέλειου — 3 Ἡ Νομαρχία καὶ ὁ νόμος τῆς φθορᾶς. Κατάντημά της σὲ τυραννία — 4 - 6 Πότε εἶναι δύσκολη ἡ ἐπανάρθωση τῆς Νομαρχίας. Ἡ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν, ἡ δυσπιστία, ἡ διχόνοια, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀρχῆς. Ὀλιγαρχία. Τυραννία. — 7 Ὁρισμὸς τῆς τυραννίας. Ἡ τωρινὴ σκλάβια οἰκουμένη. Οἱ βασιλιάδες — 8 Ἡ θρησκεία καὶ οἱ νόμοι μέσα τῆς τυραννίας τους — 9 Ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἀνθρώπινης φύσης — 10 Ἱστορία. Τὸ παράδειγμα τοῦ Διονύσιου τῶν Συρακουσῶν. Οἱ ἐθελόδουλοι — 11 Ἐγκλήματα, αὐθαιρέσιες βασιλιάδων τους — 12 Μιὰ ματιὰ στὰ παλάτια τους. Ἡ δυστυχία τοῦ ἀνθρώπινου γένους — 13 Ἐσκέπασμα. Πῶς περνᾷ τὸν καιρὸ τοῦ ὁ μονάρχης — 14 Τὸ πέρασμα τῆς ἐξουσίας στοὺς παράσιτους καὶ στοὺς κόλακες. Καταπίεση τοῦ λαοῦ — 15 - 16 Τὸ ἀμοιβαῖο μῖσος. Στήριγμα τοῦ τυράννου ἢ ἀποχαύνωση τοῦ λαοῦ — 17 Διαδοχὴ τυράννων. Οἱ εὐγενεῖς καὶ ὁ κλῆρος στηρίγματά τους — 18 Ἡ τυραννία τοῦ κλήρου μὲ τὸ μέσο τῆς δεισιδαιμονίας — 19 Ἀμάθεια, ἀργία, τρυφή καὶ ἐκμετάλλευση — 20 Οἱ εὐγενεῖς, κάτοχοι τοῦ δημόσιου πλούτου. Δουλοπαροικία — 21 Σκληρότητα καὶ ἰδιοτέλεια τῶν εὐγενῶν — 22 Εἰς τί συνίσταται ἡ εὐγένεια. Ἀναίσθησις καὶ ἀμάθεια τῶν ψευτοευγενῶν — 23 Ἡ ἀνατροφή τῶν εὐγενῶν. Οἱ συναναστροφές τους — 24 Τὰ καμώματα τῶν εὐγενῶν. Τί λέει σχετικὰ ὁ Πλούταρχος — 25 Ἡ ὑποδούλωση τῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν. Τὸ παράδειγμα τῆς Ρώμης. Πότε ἡ ἀπελευθέρωση εἶναι εὐκολὴ καὶ σίγουρη — 26 Παρομοίωση τῆς τωρινῆς Ἑλλάδας μὲ τὸ δεμένο ἄετὸ — 27 Οἱ Τριάκοντα Τύρανοι τῆς Ἀθήνας — 28 Θρασύβουλος ὁ ἐλευθερωτής. Τὰ λόγια του — 29 Τὸ ξύπνημα. Τὸ πέσιμο τῶν τυράννων — 30 Ἡ τωρινὴ Ἑλλάδα — 31 Ἀναδρομὴ στὰ περασμένα. Ὁ Φίλιππος προετοίμασε τὸν ἀφανισμό — 32 Ρωμαϊκὴ κατάχτηση — 33 Τὰ βάσανα τῶν Ἑλλήνων — 34 Βυζαντινὴ κατάπτωση — 35 Τὸ τύφλωμα τοῦ λαοῦ — 36 Διώξιμο τῶν ἐπιστημῶν. Ἀμάθεια καὶ δεισιδαιμονία — 37 Μωάμεθ ὁ Πορθητής. Τουρκικὴ κατάχτηση — 38 Ἡ Τουρκοκρατία — 39 Ἀναλογία συνθηκῶν σκλαβιάς τοῦ Μεσαίωνα καὶ τῆς Τουρκοκρατίας.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ: Ἡ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ. § 1
 Πρόγραμμα τῆς ἀνάπτυξης. Σκοπὸς — 2 Οἱ Ὀθωμανοί. Διοίκηση, θρησκεία, ἥθη, χαρακτήρας. Ἀμάθεια — 3-5 Ὁ Σουλτᾶνος καὶ ἡ ζωὴ του. Ἡ ἀμάθειά του. Οἱ διαταγές του — 6 Ὁ Βεζύρης — 7 Τρόπος διοίκησης. Ὁ καδῆς — 8 Ὁ κώδικας τῶν τιμωριῶν. Πῶς γίνεται ἡ κρίση — 9 Πῶς ζῆ καὶ κυβερνᾷ ὁ Βεζύρης. Ἡ ἀσυδοσία του. Θάνατοι ἀθῶων 10 - 13 Οἱ συνεργάτες τοῦ Βεζύρη. Πῶς διοικοῦν. Πῶς πλουτίζουν. Ἐκβιασμοὶ — 14 Οἱ φιλότουρκοι — 15 Τί θὰ ἀναπτύξει πρὸς πέρα ὁ συγγραφέας — 16 Ἀναδρομὴ στοὺς γεωγράφους — 17 Τρόπος ἔρευνας — 18 Διαίρεση τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἀναλογία χριστιανῶν πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς — 19

Στατιστικά στοιχεία — 20 - 23 Ἡ ἄθλια ζωὴ τῶν Ἑλλήνων ἀγρο-
τῶν — 24 - 25 Οἱ τεχνῖτες. Ἡ διαγωγὴ τῶν ἀρχόντων — 26 Ἡ
ἀναισθησία τῶν ἀρχόντων — 27 Δίκαιη ἀγανάχτηση - 28 Ἡ σκλη-
ρότητα τῶν ἀρχόντων. Γενικός θρῆνος. Προφητεία — 20 - 30 Οἱ
πραγματευτάδες — 31 Οἱ πολιτεῖες τῆς Ἑλλάδας. Ἡ εἰκόνα ποῦ
μας δείχνουν — 32 Ἡ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων — 33 Πῶς ἐξοικονομοῦνε
τὴ ζωὴ τους — 34 Οἱ πατριῶτες — 35 Ἡ λάμψη τῆς ἀρετῆς ἀνάμεσα
στὸ βόρβορο τῆς τυραννίας. Ὑμνος τῆς ἀρετῆς — 36 Τὸ χρέος τῶν
εὐεργετῶν — 37 Ὁ ἐνάρετος - Ὁρισμός — 38 Ὁ ἐνάρετος στὴ
Νομαρχία — 39 Ὁ ἐνάρετος στὴ σκλαβιά ἐλπίδα γρήγορου λυτρω-
μοῦ - Προφητεῖες τῶν σοφῶν Ἑλλήνων — 40 Ὁ ἐνάρετος ὑπο-
φέρει βαριά στὴ σκλαβιά καὶ πρέπει νὰ ὑποφέρει — 41 Γνωριμία
μὲ τοὺς εὐεργέτες - Τὸ χρέος τους — 42 - 43 Πῶς τὸ καλὸ μπορεῖ
νὰ βγεῖ σὲ κακὸ - Ἡ ἄλλη ὄψη τῆς εὐεργεσίας.

ΒΙΒΛΙΟ Δ': ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΤΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ. § 1 Οἱ
δυὸ αἰτίες ποῦ κρατοῦνε τὴν Ἑλλάδα στὴ σκλαβιά — κληρὸς καὶ
ξενιτεμένοι — 2 - 3 Ὁ συγγραφέας γιὰ τὴν τύχη τοῦ βιβλίου του -
Ἐπιταγὴ τοῦ πατριωτικοῦ χρέους ἢ ἀλήθεια. Ἡ ἐπιδοκιμασία τῶν
φωτισμένων ἐναρέτων — 4 Ζήτησις συγγνώμης ἀπ' τοὺς ἐνάρετους
κληρικοὺς — 5 Ἡ ἀμάθεια, ἡ δεισιδαιμονία κι ἡ κακὴ χρῆσις τῆς
θρησκείας ἀπὸ τὸν κληρὸ ἐπιβραδύνουν τὴν ἀπελευθέρωση. Θὰ
δώσουν κάποτε λόγο. Ἀγανάχτηση καὶ λύπη. Ἀναγκαῖα θυσία
στὴν Ἐλευθερία — 6 - 9 Ἀποκάλυψη καὶ μαστίγωμα - Τὰ ὄργια
τῶν Συνοδικῶν - Μάνδρα λύκων. Ἡ ἀμάθεια τοῦ λαοῦ στήριγμα
τῆς Συνόδου — 10 Ἡ κατάντια τοῦ κλήρου - Ἡ κατάργησις τοῦ
χρυσοῦ στὸ Λυκούργειο πολίτευμα. Ἡ φιλοχρηματία τοῦ τωρινοῦ
ἐλληνικοῦ κλήρου — 11 Οἱ φιλάργυροι κι οἱ τρελλοί. Τὰ χρήματα
καπνὸς σφαλισμένος σὲ σιδερένια σεντούκια — 12 Πῶς ἐφευρέ-
θηκαν τὰ χρήματα. Οἱ συναλλαγές. Ἡ πολυτέλεια. — 13 Τὸ
ἐμπόριο. Ἡ σχετικὴ σάτιρα τοῦ Ἀλφιέρι — 14 Διάλογος — 15
Τί λέει ὁ ὑποστηρικτὴς τοῦ χρήματος - Τὰ καλά του — 16 - 18
Ἡ ἄλλη ὄψη. Διαφθορὰ τῶν ἠθῶν. Σκλαβιά. Κοινωνικὴ ἀνισότης.
Ἀνθρωπεμπόριο - Ξεπεσμός τοῦ ἀνθρώπινου γένους — 19 Ἐξαγορὰ
συνειδήσεων - Χοῖροι καὶ χοιροβοσκός — 20 Σκλάβοι καὶ ἀφέντες -
Πλούσιοι καὶ φτωχοὶ — 21 Νὰ καταργηθεῖ ὁ χρυσὸς σὰν μέσο
διαφθορᾶς καὶ δουλείας! Τὰ ἐπακόλουθα τῆς κατάργησις — 22
"Ὅλα τὰ κακὰ ἔχουν τὴν πηγὴ τους στὸ χρυσάφι — 23 Οἱ κατάλ-
ληλοι νόμοι θεραπεία τοῦ κακοῦ. Στὸ χρῆμα στηρίζονται οἱ τύραννοι,
ὅπως ὁ κουτσὸς στὸ ραβδί του — 24 « Ἄς ἐξαλειφθοῦν αἱ αἰτίαι τῶν
δυστυχιῶν!..» — 25 Σύνοδος, Πατριάρχης, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπί-
σκοποι — 26 Ξεπούλημα τοῦ θρόνου — 27 Ἡ ἀμάθεια τοῦ πατριάρ-
χη. Οἱ γραμματικοί του — 28 Πατριάρχης, διάμεσοι, Σύνοδος — 29
Ἡ σκιώδης ἐξουσία τοῦ Πατριάρχη. Οἱ δώδεκα μωροὶ τῆς Συ-
νόδου — 30 Ἀρχιεπίσκοποι. Συναλλαγές τους μὲ τοὺς ὀθωμανοὺς —
31 Ἀφορισμοί, ἁγιασμοί, μνημόσυνα, κληρονομίες κ.λ.π. — 32

Συχωροχάρτια. Ξεπούλημα ἐνοριῶν. Δανεικὰ κι ἀγύριστα — 33
 Πῶς ζοῦνε οἱ ἀρχιεπίσκοποι : Ἀκολασίες, προδοσίες, ἀναισθησία
 — 34 - 35 Ἐπίσκοποι καὶ πρωτοσύγκελλοι. Ἡ λήστευση τῶν
 χωριάτων — 36 Πῶς χειροτονοῦνται οἱ παπάδες — 37 Οἱ παντα-
 χουῖσες τῶν μοναστηριῶν — 38 Κοκκαλοπωλητές - ἅγια λείψανα.
 — 39 Τὰ μετόχια. Ἀναίσθητοι καὶ φιλοκατήγοροι — 40 Στηλι-
 τευτικὸς — 41 Τί θὰ τοὺς ἔλεγε ὁ Χριστὸς — 42 Τὸ κατάντημα τοῦ
 κλήρου, πρώτη αἰτία τῆς καθυστέρησης τοῦ λυτρωμοῦ - 43 Ἡ
 ἐλευθερία θανάσιμο ἀμάρτημα γιὰ τοὺς ἱεροκῆρυκες — 44 Τί
 διδάσκουν τὸν λαὸ οἱ ἱεροκῆρυκες — 45 Ἡ κακὴ ἐξήγηση καὶ τὰ
 ἀποτελέσματά της — 46 Πάραλογισμοὶ — 47 Διαστρέβλωση. Τί
 ἔπρεπε νὰ μᾶς ποῦν. Λύκοι καὶ καθέδρες τοῦ σκότους — 48 - 49
 Δικαιολογίες δειλῶν. Ξεχνοῦν τὸν ὄρκο τους. Τί ἔχουν χρέος νὰ
 ποῦν — 50 «Παύσατε, τέλος πάντων!...» — 51 Ἡ δύναμη τῶν
 λόγων τῶν καλόγερων. Τί καλὸ μπορούσε αὐτὴ νὰ φέρει — 52 - 55
 Ἐξορκισμὸς. Ἀποστροφή στὸν Πατριάρχη. Λειψανοκαπηλεία καὶ
 θαυματοκαπηλεία. Ὀργία. «Ἐγκαλιασθῆτε τὴν ἀρετὴν». Μιλᾷει
 ὁ πόνος γιὰ τὴν πατρίδα — 56 «Ὁ καιρὸς ἤγγικεν... προετοιμάσατε
 τὰς ψυχὰς» — 57 Τὸ χρέος τῶν δασκάλων — 58 Κοραῆς. Ἴδρω-
 μένος - 59 Ἀποστροφή - Τὸ χρέος τους - 60 Ἡ δεύτερη αἰτία τῆς
 σκλαβιάς, ὁ ξενιτεμὸς καὶ ἡ διασπορὰ — 61 «ὦ, πόσον μοῦ τρέμει
 ἡ καρδιά...» Τί πρέπει νὰ κάμουν οἱ ξενιτεμένοι — 62 Ἡ ἀλήθεια
 γυμνὴ — 63 Κήρυγμα ἐπιστροφῆς - 64 Τὸ ἀποτέλεσμα κρίνει τὴν
 προσπάθεια — 64α Ἡ εὐεργεσία δὲν ἀρκεῖ. «Ἀλησμονήσατε τὴν
 πατρίδα σας!...» — 65 Στὴν Ἑλλάδα — Πλάνη — 66 - 67 Ἀρνησι-
 πάτριδες — 68 Πῶς ἐπλούτησαν. Κόρακες μὲ φτερὰ παγωνιοῦ — 69
 Στὴ λάσπη τῆς ἀσωτίας. Ἀγνοοῦν τὴν Ἑλλάδα. Τί διαβάζουν — 70
 Τρέχουν στὰ μελοδράματα. Ξεχνοῦν τὰ βάσανα τῆς πατρίδας — 71
 Μερικοὶ νέοι. Ἀνώφελες σπουδές — 72 Οἱ ἀναγκαῖες ἐπιστῆμες.
 Τί μαθαίνουν ἀπ' τὰ μυθιστορήματα. Ἀσχολίες τους — 73 Οἱ
 κυνηγοὶ τοῦ πλούτου — 74 Οἱ συναναστροφές τους. Τί λένε, ὅταν
 ἀκοῦν γιὰ λευτεριά. Μιχτοὶ γάμοι — 75 Οἱ γυναῖκες τῶν ξένων — 76
 «Ἰστερεῖται ἡ Ἑλλάς ἀπὸ κορίτσια;...» — 77 Τί λένε οἱ ξένοι — 78
 Ἀπόκριση. «Νὰ μὴν ἀγαπᾶτε, παρὰ τὴν Ἑλλάδα!» — 79 Ἀλη-
 θινὸς ἔρωτας καὶ ἄλογη ἐπιθυμία — 80 Ὁ ἔρωτας στοὺς ξένους.
 Ἐρωτας καὶ γάμος — 81 Τὸ βρωμερὸ νερὸ τῆς λήθης. Ἐξαιρέσεις —
 82 «Ἀνοιξατε τὰ ὦτα τοῦ νοῦς σας...» — 83 Ἡ φωνὴ τῆς πατρίδας
 — 84 Ἡ ἀπουσία τους ἀφανίζει τὴν Ἑλλάδα — 85 Τὸ κακὸ παρά-
 δειγμα. Ἡ ἀπελπισία δύναμη λυτρωμοῦ τοῦ λαοῦ — 86 Σφαλερές
 γνῶμες — 87 Ἀναισθησία. Ὁ λόγος τῶν μορφωμένων — 88 Πῶς
 γεννιέται ἡ κατάπειση. Τὸ χρέος τους — 89 «Μὴν μένετε περισσό-
 τερον ἔξω...» — 90 Ὁδηγητές — ὁ λαὸς εἶναι ἕτοιμος — 91 Τί
 προσμένετε; Θὰ σᾶς ἀναθεματίζουν — 93 Μάταιη ἐλπίδα — 94 Οἱ
 ξένοι δυνάστες — 95 Τὰ παραδείγματα τῆς ἱστορίας. Τὰ τωρινὰ —
 96 Τὸ μῖσος τῶν ξένων. Ἡ μεγάλη πλάνη τῆς ἀπ' τοὺς ξένους

ἀπελευθέρωσης — 97 Ἀλλαγή κυρίου. Τὸ παράδειγμα τῆς Ἰταλίας. Λευτέρωμα δίχως τοὺς ξένους — 98 Ἀποστροφή πρὸς τοὺς νέους — 99 «Ἡ δόξα σᾶς προσμένει...». Ἡ ἀληθινὴ φιλοσοφία. «Ἡ μηχανὴ εἶναι τελειωμένη..»

ΒΙΒΛΙΟ Ε΄: Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ. § 1 - 2 Τί ἀπομένει. Ἡ ἐμπρακτὴ ἀπόδειξη — 3 Ἀγκάθια καὶ ρόδα. Ἐκούσιοι σκλάβοι — 4 Ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια. Ἐθελόδουλοι. Εὐχαριστημένοι στὴ σκλαβιά — 5 Τί λένε. Ἀπομωρώνουν τοὺς πολλοὺς — 6 Ἀκατάπειστοι. Οἱ Φαναριῶτες. Ἡ μικροψυχία τους — 7 Διαφεντευτὲς τῆς τυραννίας — 8 Τέλος τοῦ προλόγου — 9 Ἀνάγκη στοχασμοῦ — 10 Πλῆθος ἰδεῶν. Γιὰ ποιούς γράφει — 11 Κύρια αἰτία τὰ γερατειὰ τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας — Ὁ νόμος τῆς φθορᾶς — 12 Τὸ ψυχομαχητὸ τοῦ τουρκικοῦ κράτους — 13 Τὸ πλῆθος τῶν ἀποστατῶν — προφητεῖες. Ἡ στάση τῶν ξένων — 14 Ἀμοιβαῖο μῖσος καὶ δυσπιστία. Ποιοὶ ὀρίζουν — 15 Πρώτη αἰτία τῆς εὐκολῆς ἀνάστασης τοῦ γένους ὁ φωτισμὸς — 16 Τὸ χτύπημα τοῦ σχολαστικισμοῦ. Ἡ ἀπλὴ μας γλῶσσα — 17 Δὲν περιπαίζονται πιά οἱ μορφωμένοι — 18 Ἀναγέννηση — 19 Δὲν λείπει, παρὰ ἡ ἐλευθερία — 20 Οἱ Κλέφτες. Ὁ ἀριθμὸς τους — 21 ἦθος καὶ πολεμικὴ ἀξία τῶν Κλεφτῶν. Σύγκριση τῶν καπεταναίων μὲ τοὺς ξένους στρατηγούς — 22 - 24 Τὰ ἦθη τῶν Ἑλλήνων. Οἱ ἀρετὲς τους — 25 Ἡ πρόληψη μιᾶς κατάκρισης — 26 - 27 Οἱ τρεῖς αἰτίες τῆς διαφθορᾶς τῶν ἀνθρώπων — 28 Ἡ δύναμη τῆς τύχης. Σπαρτιῶτες καὶ Σουλιῶτες. Τὸ κλίμα — 29 Ἀδιάφθορα τὰ ἑλληνικὰ ἦθη — 30 Ἡ εὐκολία τῆς ἀπελευθέρωσης. Τὰ παραδείγματα — 31 Τὸ παράδειγμα τῶν Σέρβων — 32 Καραγεώργης — 33 Τὸ παράδειγμα τῶν Μανιατῶν. Ἀντίσταση — 34 Τ' ἀγύριστα κεφάλια — 35 Τὸ τελευταῖο ἐπιχείρημα — 36 Οἱ ἐχθροὶ ἑκατὸ φορές κατώτεροί μας — 37 Ἑρώτηση καὶ ἀπάντηση. Κλέφτες καὶ Ὑδριῶτες. Ὁ Ρήγας — 38 - 39 Συνεχιστὲς — 40 - 42 Συμβουλές. Ἡ ἀρετὴ. Τὸ γενικὸ καλὸ. Τὸ μυστικὸ. Ἡ γρηγοράδα τοῦ καιροῦ. Ἡ πρόβλεψη — 43 Σάλπισμα: «Λάβετε τὰ σπαθιά τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἄς ὀρμήσωμεν... — 44 - 45 Μακρὰ οἱ ξένοι — 46 «Μὴ σᾶς δειλιάσῃ ἡ ἀπειρία μας ...». Ἡ λευτεριά σχολεῖο — 47 Ἀπελευθέρωση καὶ ἐκπολιτισμὸς — 48 Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν. Ἀνάσταση ἡρώων. Ἡ Λευτεριά ἔρχεται. Τὸ τέλος τῶν τυράννων — 49 Μακάριοι οἱ συνεργοὶ — 50 «Ἄμποτες.. ν' ἀξιωθῶ νὰ χύσω τὸ αἷμα μου!» — 51 Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὴν Ἑλλάδα, — γι' αὐτὴν μίλησε — 52 - 54 Τί ἀπόδειξε μὲ τὸ λόγο του — Ἀνασκόπηση. Τελικὴ εὐχὴ τοῦ συγγραφέα γιὰ τὸ γρήγορο ξετελιωμὸ.

ΣΤ' ΔΙΑΛΟΓΟΣ. § 1 - 16 Αὐτοκριτικὴ τοῦ συγγραφέα καὶ βαθύτερες πατριωτικὲς ἐξομολογήσεις στοὺς φίλους του. Πῶς γράφτηκε ἡ Νομαρχία καὶ γιατί ὀνομάστηκε ἔτσι. Ὁ συγγραφέας ἀγωνιστής.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑ

Ἦτοι Λόγος Περὶ
Ἐλευθερίας.

Διὺ ἀποδεικνύεται, πόσον εἶναι καλλωτέρα ἡ Νομαρ-
χικὴ Διοίκησις ἀπὸ τὰς λοιπὰς, ὅτι εἰς αὐτὴν μόνον
φυλάσσεται ἡ Ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, τί ἐστὶ
Ἐλευθερία, ὁπόσων μεγάλων κατορθωμάτων ἔνευεν
πρόξενος, ὅτι τάχιστα ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ συντρέι-
ψῃ τὰς ἀλύσσοις τῆς, ποῖαι ἐτάθησαν αἰ ἀντίαι ὅπου
μέχρι τῆς σήμερον τὴν ἐρῦλαξαν δούλην, καὶ ὁποῖα
εἶναι ἐκεῖναι ὅπου μέλλει νὰ τῆν ἐλευθερώσῃς.

Συντεθεῖς τε καὶ Τύποις ἐκδοθεῖς ἰδίσις
ἀναλώμασι πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων

ΠΑΡΑ
ΑΝΟΝΙΜΟΙ ΤΟΥ ἙΛΛΗΝΟΣ

Ἐν Ἰταλίᾳ. 1806.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΜΒΟΝ

Τῷ Μεγάλῳ καὶ Ἀεικνήτῳ Ἑλληνοσ

ΡΙΤΑ

Τῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος ἐσφα-
γιασθέντος· χάριν βύγγνωμοσύνης ὁ συγρα-
φὸς τὸ Πονημάτιον τὸ δεῶς δῶρον ἀνα-
τίθεισι.

(a) *Exoriarē aliquis nostris ex ossibus ultior.*
Virg.

Εἰς ποῖον ἄλλον ἔπρεπε νὰ ἀναθέσω ἐγὼ
τὸ παρὸν μὲ πονημάτιον ὡς ἀξιάγασε Ἡρως,
παρὰ εἰς ἐσὲ ὅπῃ ἐσάθης ὁ Πρόδρομος μιᾶς
ταχέας ἐλευθερέσεως τῆς κοινῆς Πατριδὸς
μ.κ.ς Ἑλλάδος, καὶ ἐθυσίασες τὴν ζωνὴν σε
δι' ἀγάπην της; δέξαι το λοιπὸν μὲ τὸ συ-
νηθισμένον σε ἑλληνικὸν ἴλαρον κῆ καταδε-

(n) Ἀναφανῆσαι τις ἐκ τῶν ὀσίων ἡμῶν ἐκδικεσ.

B:ργ

Α 3